

خشونت جنسیتی

خشونت جنسیتی^۱ (GBV)، رفتار آسیب زنده‌های است که بر اساس تفاوت‌هایی که جامعه بین زنان و مردان قابل است. انجام می‌شود. در واقع این عبارت شریایی را توصیف می‌کند که در طول تاریخ و حتی اکنون زنان و دختران فقط به دلیل زن بودن نشان مورد خشونت قرار می‌گیرند. GBV علیه زنان و دختران در چرخه‌ای از زندگی شامل سقط جنین به دلیل دختر بودن جنین، دسترسی متفاوت به غذا و خدمات، بهره‌کشی و سوءاستفاده جنسی، ازدواج زودرس قانونی، ختنه دختران، دست‌درازی و سوءاستفاده جنسی، برتری در ازدواج به دلیل میزان چیزیه، خرید و فروش دختران برای ازدواج، قتل‌های ناموسی، خشونت خانگی و مالکیت و سوءاستفاده بزرگسالان از آنها می‌شود.

جنبه اساسی GBV علیه زنان و دختران این است که خشونت در تمامی فرهنگ‌های جهان توسط مردان به‌عنوان راهی برای حفظ و نگهداشتن زن به‌عنوان «پر دست» اعمال می‌شود. به عبارت دیگر، خشونت علیه زنان و دختران راهی برای بیان و تقویت تسلط مردان نه تنها بر یک زن بلکه بر تمام زنان به‌عنوان طبقه‌ای اجتماعی است. این خشونت در عدم توازن قدرت و نابرابری ساختاری بین زن و مرد ریشه دارد.

شناسایی تبعیض جنسیتی به‌عنوان بخش اصلی رفتارهای شیطانی (در همه فرم‌های خشونت علیه زنان و دختران) دولت‌ها را می‌داند تا به‌عنوان بخشی از مسوولیت‌هایشان برای حفاظت و تقویت حقوق بشر جهانی، در جهت کاهش خشونت‌ها اقدام کنند. در چنین شرایطی، جامعه بشری مسوولیت دارد که از ایمنی، سلامت و حقوق آنهایی که در خطر GBV قرار دارند، اطمینان حاصل کند. به احتمال زیاد اطلاعات موجود در مورد خشونت جنسیتی از جمله در گزارش‌های پلیس، قانون، بهداشت و منابع، فقط بخش کوچکی از تعداد واقعی حوادث ناشی از GBV را شامل می‌شود. بنابراین، فرض بر این است که در هر گونه شرایط اضطراری، لازم است که همه فعالیت‌های انسانی (از جمله کسانی که در بخش‌های آب، بهداشت، تغذیه، تدارکات، آموزش، حمایت و... کار می‌کنند) برای مبارزه با آن گام بردارند.

در شرایط اضطراری، سیستم حمایت از کودکان - از جمله قوانین، سیاست‌ها، مقررات و خدمات - در همه بخش‌های اجتماعی به‌ویژه رفاه اجتماعی، آموزش، بهداشت و امنیت ضعیف شده و مختل می‌شود. جابه‌جایی و جدا شدن از خانواده و جامعه، زنان و دختران را در معرض خطر خشونت و سوءاستفاده قرار می‌دهد. خشونت جنسی به‌عنوان بخشی از جنگ و جنگاوری برای اثبات سنگدلی و ایجاد ترس و وحشت تدریجی در جوامع متمدن به کار می‌رود.

یونیسف به کمک سازمان‌های حقوق بشری، به اصول اساسی ایمنی، رازداری، احترام و عدم تبعیض پایبند است و برای پیشگیری، کاهش آسیب‌ها و افزایش اثرات مثبت، به مداخلات ضروری خود ادامه می‌دهد. روش یونیسف برای مبارزه با خشونت جنسیتی نیازمند راهکاری فراگیر - برای اولویت دسترسی به خدمات و هم‌زمان ترویج محیط حمایتی - از طریق همکاری همه سازمان‌های مرتبط حقوق بشری است. یونیسف از سیاست ایجاد اصلاحات و آموزش فرهنگی برای ترویج محیط حمایتی از زنان، دختران، مردان و پسران در کشورها و

یونیسف به کمک سازمان‌های حقوق بشری، به اصول اساسی ایمنی، رازداری، احترام و عدم تبعیض پایبند است و برای پیشگیری، کاهش آسیب‌ها و افزایش اثرات مثبت، به مداخلات ضروری خود ادامه می‌دهد. روش یونیسف برای مبارزه با خشونت جنسیتی نیازمند راهکاری فراگیر - برای اولویت دسترسی به خدمات و هم‌زمان ترویج محیط حمایتی - از طریق همکاری همه سازمان‌های مرتبط حقوق بشری است. یونیسف از سیاست ایجاد اصلاحات و آموزش فرهنگی برای ترویج محیط حمایتی از زنان، دختران، مردان و پسران در کشورها و

جدافتادان از خانواده در شرایط اضطراری

در جایی که بازداشت کردن باید به‌عنوان آخرین چاره برای مدت کوتاهی انجام شود، کودکان مظنون یا متهم به فعالیت غیرقانونی غالباً زندانی می‌شوند. آنها به دلایل متفاوت به زندان می‌روند، زیرا یکی از والدین بازداشت شده خود را همراهی می‌کردند یا در کشور دیگری به دنبال پناهندگی بودند، برای ولگردی، گدایی، فرار از مدرسه، برای فرار از خانه و سوءاستفاده خانگی یا برای دلایلی چون نژاد، مذهب، ملیت، قومیت گرای یا دیدگاه‌های سیاسی.

یونیسف تخمین می‌زند که بیش از یک میلیون کودک در سراسر جهان از طریق مسئولان قضایی از آزادی محروم شده‌اند. بسیاری از سیستم‌های عدالت و قضا به دلیل نبود منابع یا میل سیاسی، فاقد قوانین حمایتی ویژه کودکان هستند و برای رشد کودکان و تقویت بازپروری و بازگشت آنان به جامعه، خدماتی وجود ندارد. در زندان، کودکان از خشونت‌های زیادی رنج می‌برند - ممکن است با بزرگسالان در یک بازداشتگاه باشند - و در معرض آزار، شکنجه و سوءاستفاده فیزیکی و احساسی قرار می‌گیرند. عرف‌های قانونی، اجتماعی، فرهنگی و قوانین الزامات نیز ممکن است مسئله عدالت را برای کودکان پیچیده‌تر کند.

عدالت به گونه‌ای طراحی شده است تا تمام کودکان در رابطه با سیستم قضایی از مواهب آن بهره‌مند شوند و اطمینان حاصل شود که به همه کودکان خدمات بهتر داده شده و از آنها حمایت می‌شود. یونیسف همه بخش‌های سیستم حمایت از کودکان از جمله سازوکار حقوقی برای ارایه بهترین خدمات به کودکان را تقویت می‌کند و از روش‌های جایگزین زندان مانند ایجاد سرگرمی، شرکت در کلاس‌های آموزشی و انجام خدمات اجتماعی برای مدت معین حمایت می‌کند.

آموزش پلیس، بازرسان، قضات، و کارکنان خدمات اجتماعی، متخصصان بهداشت برای حمایت موثر از کودکان در رابطه با سیستم قضایی از موارد ضروری است. گزارش یونیسف نشان می‌دهد در کشورهای در حال توسعه، حدود ۸۰ درصد از پرونده‌های مربوط به کودکان توسط نظام قضایی سنتی یا معمولی رسیدگی می‌شود. یونیسف از داده‌های ویژه کودکان و فرآیندهای پلیسی که توجه ویژه‌ای به حقوق کودکان دارند و با کنوانسیون حقوق کودک و دیگر استانداردهای بین‌المللی و خط مشی‌ها و قوانین آن سازگارند، حمایت می‌کند.

هر گونه شرایط اضطراری، چه فاجعه طبیعی چه درگیری‌های مسلحانه، غالباً به جدایی کودکان از خانواده و اقوام - در شلوغی‌ها و تلاش برای زنده ماندن و فرار کردن - منجر می‌شود. در بحران‌های بشری مانند شرایط هائیتی پس از زلزله ژانویه ۲۰۱۰، هزاران کودک گم شده یا خانواده خود را از دست دادند. هر چه زمان جدایی از خانواده طولانی‌تر باشد، شناسایی آنها مشکل‌تر خواهد بود و خطر روبه‌رو شدن کودکان با خشونت، سوءاستفاده جنسی و اقتصادی، سوءاستفاده و قاچاق بیشتر می‌شود.

طی بحران‌ها، کودکان می‌خواهند کنار خانواده باشند. تجربه نشان داده که خانواده و بستگان غالب کودکان که گم می‌شوند، مایلند آنان را یافته و از آنها مراقبت کنند، به همین دلیل، یونیسف تلاش می‌کند کودکان تنها یا جدا افتاده از خانواده را حمایت کرده و در اولین فرصت ممکن به کمک مسئولان آنها را به آغوش خانواده بر گردانند. اگر برای مراقبت‌های موقت، ترتیبات خاصی لازم باشد، یونیسف به طریقی این کار را انجام می‌دهد که کودکان در کنار اقوام و دوستان نزدیک باشند تا از ایمنی و سلامت آنها اطمینان حاصل شود.

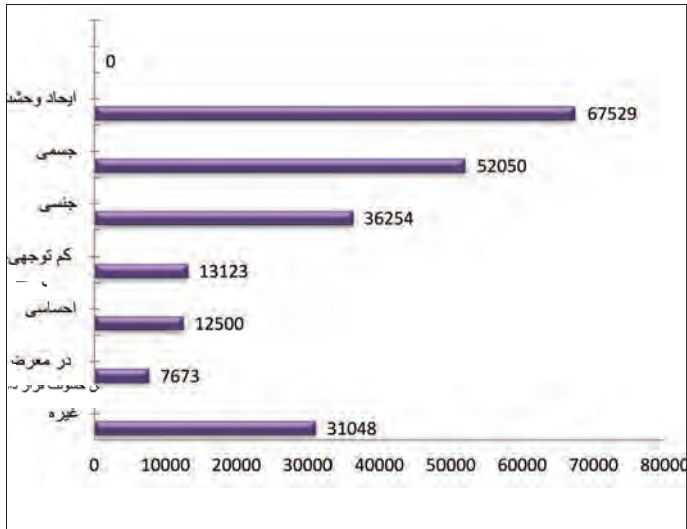
به‌طور معمول، قرار دادن کودکان در محیط‌های اجتماعی به اقامت دائمی در کنار خانواده‌های دیگر ترجیح داده می‌شود تا کودکان رفتارهای اجتماعی و اجتماعی شدن را بیاموزد و احساس تنهایی و جدافتادگی نکنند. در شرایط بحرانی، مراقبت‌های طولانی مدت و ثابت از جمله فرزندخواندگی به هیچ‌وجه توصیه نمی‌شود.

برای ممانعت از جدایی کودکان از خانواده‌ها در شرایط بحرانی به‌ویژه در کشورهایی که مستعد بحرانی شدن هستند، یونیسف به‌طور فعال با دولت‌ها همکاری می‌کند و در طول دوران بحران نیز از خانواده‌های آسیب پذیر برای دستیابی به امکانات و خدمات اصلی و حیاتی تلاش کرده و تا جایی که به واقع ضروری نباشد، از فرستادن کودکان به محیط اقامتی دائمی پرهیز می‌کند. کودکان از مراقبت‌های پزشکی در بیمارستان‌ها بهره‌مند می‌برند و تا زمانی که خانواده‌هایشان پیدا شده و به آنها نپیوندند، از آنها نگهداری می‌شود.

عدالت برای کودکان

کودکان با سیستم قانونی به‌عنوان قربانی یا شاهد مواجه می‌شوند زیرا با خلاف کرده و با قانون درگیرند یا برای ترتیبات سرپرستی در فرآیند قانونی درگیر می‌شوند.

آمار خشونت جهانی گزارش شده توسط ChildHelpLines (۲۰۰۵)

غلغ والدین جان خود را از دست می‌دهند و از هر ۵ کودک زیر ۱۸ سال یک نفر قربانی سوءاستفاده جنسی می‌شود.

داده‌ها و آمار به تنهایی دنیا را تغییر نمی‌دهند. آنها فقط از طریق شناسایی نیازها، پشتیبانی و حمایت از نیازها و سنجش رشد، تغییرات را ممکن می‌سازند. چیزی که بیشترین اهمیت را دارد، استفاده تصمیم‌گیران از این داده‌ها برای ایجاد تغییرات مثبت است

چه کسی مصون است؟

چه کسانی به کودکان آسیب می‌رسانند و از آنها غفلت می‌کنند؟ این افراد می‌توانند خانواده، بستگان، دوست یا همسایه باشند. خشونت علیه کودکان هیچ تبعیضی قابل نمی‌شود... نه نژاد، نه رنگ، هیچ کدام کودک را امیرا نمی‌کنند. در هر روستا، شهر یا کشوری، در تمام نقاط جهان... حتی در همسایگی شما رخ می‌دهد.

کودکانی که آسیب می‌بینند، اروپایی، آفریقایی، آمریکایی و آسیایی هستند. بچه‌های مورد خشونت هم از فقیرترین و هم از ثروتمندترین خانواده‌ها یا از طبقه متوسط هستند. از همه شکل و همه سایز هستند و در یک چیز مشترکند: درد و رنج! معصومیت خاص کودکان است و درست لحظه‌ای که یک بزرگسال که عامل سوءاستفاده، خشم، مواد مخدر، الکل، خشونت و استرس‌های هر روزه است، پایش به زندگی آنان باز می‌شود، این معصومیت از آنها در دیده می‌شود.

این کودکان نه تنها مورد آزار جسمی قرار می‌گیرند بلکه از نظر اجتماعی، تحصیلی و گاهی عاطفی دچار نقصان می‌شوند و از خود علامتی از خشم، درد، گیجی و از همه بدتر خشونت‌بروز می‌دهند. در بین بچه‌های بزرگتر، آمار بیکاری بسیار بالاست. آنها معمولاً پسر از خشم‌اند، به روابط بی‌اعتمادند و بسیار مستعد انجام خشونت خیابانی و حرکات خشن تری هستند و اعتماد به نفس‌شان به شدت آسیب دیده است. اینها در بزرگسالی تبدیل به افسردگی می‌شوند که چرخه خشونت را ادامه داده و کودکان را مورد آزار قرار می‌دهند.

بیش از یک میلیارد کودک در کشورها یا مناطقی زندگی می‌کنند که دچار درگیری‌های مسلحانه هستند. (یونیسف)

تقریباً نیمی از جمعیتی که به اجبار منقله خود را ترک کرده‌اند، کودک هستند. بیش از ۱۲ میلیون دختر و پسر (۴۷ درصد) از ۲۵/۹ میلیون مهاجر تحت حمایت کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل (UNHCR)، کودک هستند.

از ۱۹۷ کشور فقط ۵۲ کشور تنبیه جسمانی کودکان در یتیم خانه‌ها را ممنوع اعلام کرده‌اند.

۱۴ درصد دختران و ۷ درصد پسران زیر ۱۸ سال تجربه خشونت جنسی در یتیم خانه‌ها را دارند. (گزارش سازمان ملل)

فقط در آمریکا سالانه بیش از ۳ میلیون کودک قربانی خشونت‌های جسمی، جنسی، کلامی و احساسی می‌شوند که از بین آنها ۹۸ هزار کودک به دلیل سوءاستفاده جنسی مورد درمان قرار گرفتند. گزارش شده که هر ۱۰ ثانیه یک کودک مورد خشونت یا غفلت والدین قرار می‌گیرد و اینها مواردی است که گزارش شده است و تخمین زده می‌شود که تعداد واقعی قربانیان سه برابر باشد.

سالانه ۱/۸ میلیون کودک از درون خانه یا حیاط جلوی خانه‌ها در دیده می‌شوند، در آمریکا مرگ کودکان به دلیل خشونت یا غفلت والدین بیشتر از مرگ بر اثر حوادث است. سالانه ۱۸ هزار کودک و نوجوان به دلیل خشونت مداوم دچار معلولیت می‌شوند. ۵۶۵ هزار نفر به‌طور جدی آسیب می‌بینند. روزانه ۳ کودک به دلیل خشونت و

نتایج حاصله از جدول گزارش تهدیدهای جنسی سال‌های ۲۰۰۵-۱۹۹۹ (سازمان بهداشت جهانی - ژنو)*

براساس تحقیقات و آمارهای یونیسف بین ۵۰۰ تا ۱/۵ میلیارد کودک سالانه خشونت را تجربه می‌کنند.

براساس داده‌های سازمان بهداشت جهانی (WHO) حدود ۲۰ درصد زنان و ۱۰-۵ درصد مردان، در کودکی مورد سوءاستفاده جنسی قرار گرفته‌اند.

براساس تحقیق از ۳۳ کشور کم درآمد و با درآمد متوسط که حدود ۱۰ درصد جمعیت جهان را تشکیل می‌دهند، ۳ نفر از هر ۴ کودک گرفتار دیسپلین خشن هستند. (یونیسف)

۸۵ میلیون کودک، ۵۵ میلیون پسر و ۳۰ میلیون دختر گرفتار بدترین شکل کار کودکان از جمله بردگی، خودفروشی و پورنوگرافی، فعالیت‌های غیرقانونی، کارهایی که سلامتی کودکان را به خطر می‌اندازد، ایمنی و اخلاقی هستند. (سازمان جهانی کارگران)

بیش از یک میلیارد کودک در کشورها یا مناطقی زندگی می‌کنند که دچار درگیری‌های مسلحانه هستند. (یونیسف)

تقریباً نیمی از جمعیتی که به اجبار منقله خود را ترک کرده‌اند، کودک هستند. بیش از ۱۲ میلیون دختر و پسر (۴۷ درصد) از ۲۵/۹ میلیون مهاجر تحت حمایت کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل (UNHCR)، کودک هستند.

از ۱۹۷ کشور فقط ۵۲ کشور تنبیه جسمانی کودکان در یتیم خانه‌ها را ممنوع اعلام کرده‌اند.

فقط در آمریکا سالانه بیش از ۳ میلیون کودک قربانی خشونت‌های جسمی، جنسی، کلامی و احساسی می‌شوند که از بین آنها ۹۸ هزار کودک به دلیل سوءاستفاده جنسی مورد درمان قرار گرفتند. گزارش شده که هر ۱۰ ثانیه یک کودک مورد خشونت یا غفلت والدین قرار می‌گیرد و اینها مواردی است که گزارش شده است و تخمین زده می‌شود که تعداد واقعی قربانیان سه برابر باشد.

سالانه ۱/۸ میلیون کودک از درون خانه یا حیاط جلوی خانه‌ها در دیده می‌شوند، در آمریکا مرگ کودکان به دلیل خشونت یا غفلت والدین بیشتر از مرگ بر اثر حوادث است. سالانه ۱۸ هزار کودک و نوجوان به دلیل خشونت مداوم دچار معلولیت می‌شوند. ۵۶۵ هزار نفر به‌طور جدی آسیب می‌بینند. روزانه ۳ کودک به دلیل خشونت و

* گزارش تهدیدهای جنسی سال‌های ۲۰۰۵-۱۹۹۹ (سازمان بهداشت جهانی - ژنو)

کشور	یونیسف، منطقه مورد مطالعه	سال	گروه سنی	تعداد نمونه‌ها	درصد افرادی که به زور به آنها تجاوز شده است
کشور	منطقه مورد مطالعه	سال	گروه سنی	تعداد نمونه‌ها	درصد افرادی که به زور به آنها تجاوز شده است
چین	هنگ کنگ	۱۹۹۹	۱۵-۱۸	۸۳۸۲	۱۷
کنیا	منطقه Nyeri	۲۰۰۱	۱۰-۲۴	۲۷۱۲	۱۱
نیجریه	ایالت پلاتیو	۲۰۰۰	۱۲-۲۱	۴۲۱۸	۳۲
تایلند	استان چیانگ رای	۲۰۰۱	۱۵-۲۱	۸۳۲	۸/۹
آمریکا	سطح ملی	۲۰۰۵	۱۳-۱۸	۱۳۹۵۳	۴/۲